

793—796? Quid in tam affluenti tui cordis thesauro non invenitur? cuius habitator^a ille
 Col. 2, 3. agnoscitur esse, in quo sunt omnes thesauri sapientiae et scientiae absconditi, qui
 Apoc. 3, 7. habet clavem David, aperit et nemo claudit, claudit et nemo aperit. Quae^b vult^c ad
 profectum aliorum per tuae^d linguam eloquentiae, caritatis clave aperit; et quae^e
 Gen. 28, 12. vult, in arcano^f pectoris tui^g thesauro^h clave sapientiae claudit. Haec sanctissima 5
 somniantis Iacob scala; per quam caeli secreta septenis spiritalium carismatum gradibus
 pia penetrare solet intellegentia, et iterum ad aedificationem subiecti sibi populi
 Luc. 10, 39. fraterni amoris passibus descenditⁱ; ut fiat doctor^k ecclesiasticus divinae contemplationis
 cum Maria compos, et iterum cum Martha^l dominicae mensae conviva^m, sedulae
 Luc. 10, 40. amministrationis sollicitus. His duabus alis sanctorum animae cum magna meritorum 10
 gloria ad caelestis regni beatitudinem cotidie feruntur; hisⁿ etiam saeculi huius pro-
 cellosos^o gurgites securo^p transeunt navigio et ad portum perpetuae quietis cum^q
 virtutum mercimoniis perveniunt^r.

Sed vereor — quod sine maximo cordis dolore non dico — me ulterius in hac
 vita tuae beatitudinis faciem non visurum^{s1}. Quia in via divisionis iter agimus 15
 laboriosum et per vallem lacrimabilem ad incertum properamus finem; et cito fragilis^t
 Iob 27, 21. caro, unde sumpta^u est, revertetur; et omnis decor illius, urente percussa^v vento,
 Eccl. 12, 5. 7. flaccescit^w; et ibit homo in domum^x aeternitatis suae, et circa eum stabunt in platea^y
 plangentes, et spiritus revertetur ad Deum, qui dedit illum. Ubi tunc inlecebrae
 carnalium delectationum? ubi saecularis pompe superba^{y*} ambitio? Nonne omnia haec 20
 veluti fumus, ventosis^z procellarum in aerem dispersus^a gurgitibus, evanescent? Et
 quanto plus quislibet haec vana delectabilia amaverit^b in mundo, tanto magis ea,
 aeterno praesentatus iudici^c, odio habuerit. Beatus, qui necessitatem verterit^d in
 voluntatem² et ea, Christi amore compunctus, voluntarie^e amiserit, quae debita cogente
 morte amissurus^f erit. 25

Haec meae memor miseriae lacrimosis dictavi querelis^g: non ut te, quod opus
 non est^h, ex meis corrigeresⁱ dictis; sed^k ut mecum me ex meis plangeres^l iniqui-
 tatibus, et pascentem in regione longinqua³ omnis^m inmunditiae porcos⁴ tuisⁿ, sanctis-
 sime adiutor, precibus sublevares^o et ad paternae pietatis aepulas diu perditum^p
 reduceres. 30

Adhaesit itaque oculo cordis mei pulvis cogitationum iniquarum, ut summum
 beatitudinis bonum nec amare perfecte valeam^q. Si viderem, utique amarem. Sed
 1. Tim. 2, 4. a te, qui spiritum ab eo consolationis accepisti, qui vult^r omnes homines salvos fieri,
 Cf. Apoc. 3, 18. adsiduam^s orationis suffragia flagito; quatenus aeternae pietatis medicus collyrio^t suae
 misericordiae inunguat^u oculum⁵, iniquis obcaecatum cupiditatibus; ut verum perpetuae 35
 bonitatis lumen videre valeat, et amare quod videat.

a) habitatio K. b) Qui K 2, A 1*. c) vel K, A 1*. d) perpetuae K (per tuae T).
 e) qui K 1. f) archano K 2. g) sui K 1. h) thesauros K 1, A 1*. i) descenditur T, discernitur K 2.
 k) doctior K 2. l) ad add. T. m) convivas T. n) corr. in hos K 1. o) procellosus K 2.
 p) om. K 2, A 1*, ad add. T. q) om. K 1. r) perveniunt A 1. s) vidisse T, K 1. t) flagellis T. 40
 u) sumpta T, K 1. v) percussa corr. in -sus A 1*. w) flaccescit K 2; flaccessit A 1*. x) domo K 2.
 y) domo K, A 1*. y*) superbia A 1*. z) ventuosus T. a) dispersis T. b) amabitur K 2; ambit K 1,
 amabit A 1*. c) iudic T; iudice K 2. d) vertit K, A 1*. e) voluntariae T. f) amisurus T, K 1.
 g) querellis K 2. h) sit T. i) corrigere K; corrigerem A 1*. k) se T. l) plangere K 1.
 m) omni K. n) tuos K 2. o) sublevaris T; subleveris K. p) perdentibus K 2; corrigit K 1 sic in 45
 margine: perditas; perditas periclitantem (ex Canisio?) A 1*. q) valeat K, A 1*. r) vel K 2.
 s) adsuadae T, in marg. vel assidue T*. t) collirio K 2 A 1*. u) inungat K, A 1*.

1) Haec post annum 794., in quo Alcvinus Paulinum Francofurti vidit, scripta esse videntur.
 2) Cf. supra p. 96 ep. 52. 3) in Gallia. 4) Alcvinus his verbis non monachos Turonenses, ut
 Jaffé censuit, sed cupiditates, quibus ipse afficiebatur, significasse videtur. 5) Cf. Poet. Carol. I, 322 50
 v. 16: Sed tibi collirio visus infunde salutis, | Ut valeas signi voces audire sonantis etc.